

ת"פ (חיפה) 37733-09-22 - מדינת ישראל נ' אנטון אברהם ע"י

ת"פ (חיפה) 37733-09-22 - מדינת ישראל נ' אנטון אברהם ע"י

ת"פ (חיפה) 37733-09-22

מדינת ישראל

נגד

אנטון אברהם ע"י

ב"כ עו"ד רונן אביב

בית משפט השלום בחיפה

[25.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתיק דנן (להלן: "התיק העיקרי") ובתפ"ע 58266-01-24 של בית משפט השלום

בבאר שבע (להלן: "תיק הצירוף") בשתי עבירות של מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349 (א) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977.

כתבי האישום

1. מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי עולה כי בתאריך 21.7.21, סמוך לשעה 12:00, ישבו ע.ש ילידת 1967 ו-ט.פ ילידת שנת 1969, בחוף הים בחיפה. באותן נסיבות הנאשם ישב מאחוריהן ובשלב מסוים, הפשיל את מכנסיו והחל לשפשף בידו את איבר מינו החשוף. כשע.ש הסתובבה לאחור, היא הבחינה במעשי הנאשם, תיארה לט.פ את שראתה וט.פ הלכה לסוכת המציל לדווח על האירוע. לאחר מכן, ניגש הנאשם לע.ש כשהוא לבוש, ביקש לשוחח עמה וכשע.ש אמרה לו שיעוף ממנה, הנאשם חזר למקומו בחוף ושפשף בשנית בידו את איבר מינו החשוף.
 2. מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף עולה כי בתאריך 6.5.23, סמוך לשעה 21:00, עמד הנאשם בסמוך לחומה בשביל הסמוך לבניין בדימונה, כשפניו לכיוון הכביש ממול. באותן נסיבות, יצאה מהבניין י.ב.ש. - קטינה ילידת 2008 - פגשה את חברתה ט.פ - קטינה ילידת 2007 - והשתיים עמדו ושוחחו ביניהן מטרים ספורים מהמקום שבו עמד הנאשם. הנאשם הביט על הקטינות, ניגש לעברן כשהוא מחייך, הפשיל את מכנסיו וחשף את איבר מינו בפניהן כשהוא אוחז בו. הקטינות החלו לרוץ לכיוון הבניין, י.ב.ש דיווחה לאמה, האם דיווחה למשטרה ושוטרים שהגיעו למקום עיכבו את הנאשם לתחנת המשטרה.
- הערכות המסוכנות

3. הערכת המסוכנות מיום 22.1.24 מלמדת כי הנאשם בן 35, נשוי ללא ילדים, סיים 12 שנות לימוד ובסיום הלימודים עבד בשיפוצים אצל דודו במשך 9 שנים. לאחר פטירת הדוד, הנאשם עבר לצפון, עבד כ-3 שנים במפעל לייצור פלסטיק, כ-3 שנים נוספות עבד כרתך במפעל אחר, במקביל לעבודה החל קורס עיצוב גרפי, השתלב בלימודי סייבר וכיום עובד בשכיר בתחום התקשורת והתקנת מצלמות אבטחה (מטפס על תרנים). עוד עולה מהערכת המסוכנות כי הנאשם אינו סובל מבעיות רפואיות מיוחדות וכי בהיותו בן 22, הנאשם נישא לאשתו, המבוגרת ממנו ב-30 שנה ומחמת גילה, השניים לא הצליחו להביא ילדים לעולם. הערכת המסוכנות מתייחסת להרגליו המיניים של הנאשם, שמחמת צנעת הפרט לא אפרטם. בהתייחס לעבירה מושא התיק העיקרי, הנאשם תיאר תמונה שונה מזו המתוארת בכתב האישום שבו הוא הודה ומסר כי לאחר שיחה עם המתלוננות הוא שמע מוזיקה, שוטרים קפצו עליו ונתנו לו דו"ח על החזקת בקבוק זכוכית בחוף ובצאתו מהחוף, הוא ניער את המכנסיים ואז נחשף הראש של איבר מינו והוא נעצר. הנאשם מסר כי חשב שהמתלוננות בנות 26-27 וכי מדובר בפעם הראשונה שבה הוא מתחיל עם נשים בחוף. עוד מסר הנאשם כי אינו יודע למה העלילו עליו, שלל נזקקות טיפולית והסביר לקצינת המבחן שהודה בעובדות כתב האישום כדי לסגור את התיק, שהשפיע עליו גם רגשית וגם נפשית. מעריכת המסוכנות התרשמה כי התנהגותו של הנאשם זוחה וכי הוא בעל קווי אישיות ילדותיים ותלותיים, מתקשה לנהל קשר זוגי עם בנות גילו ודומה כי הוא ניצל הזדמנות שנקרתה בדרכו, בהיותו תחת השפעת אלכוהול וניסה לייצר אינטראקציה מינית באופן שאינו מותאם. מעריכת המסוכנות ציינה כי משמדובר באירוע חד פעמי, ומשהנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ושולל כוונות מיניות, לא ניתן לקבוע כי המעשה בוצע על רקע סטייה מינית. לצד האמור, עלתה הערכה שלפיה רמת המסוכנות המינית של הנאשם בינונית והומלץ לשלבו בהליך טיפולי. 4. בהערכת המסוכנות המשלימה מיום 2.7.24, שהתבקשה לנוכח תיק הצירוף, דווח כי הנאשם לא הגיע בזמן לבדיקה שנקבעה לו, מסר נתונים שונים במענה לשאלות שנוגעות לאיחור שלו וביקש לקיים את הראיון בשיחה טלפונית. כשמעריכת המסוכנות התקשרה אליו, הנאשם הסכים להקדיש לה 5 דקות מ"זמנו היקר", תשובותיו היו לקוניות והוא סרב לשתף עמה פעולה. בהתייחס לעבירה מושא תיק הצירוף, הנאשם טען שמדובר במעשה שהתרחש לאחר בדיקתו וכשהוטח בו שהדבר אינו נכון, הוא עמד על טענתו והגיב בחוסר סבלנות ובזלזול. לגופו של עניין, הנאשם מסר כי באותה עת הוא עבד בדימונה עם כימיקלים, מה שיצר אצלו דחף תכוף במתן שתן וכשהוא "הלך להשתין", הוא פתאום ראה את הקטינות וסידר מהר את הבגדים. כשעומת עם עובדות כתב האישום, שבהן הוא הודה, הנאשם שאל אם אסור לו לחייך ובהמשך שינה גרסה, מסר שכלל לא הבחין בקטינות ושלל שחשף את איבר מינו באופן מכוון.

מעריכת המסוכנות התרשמה כי גישתו הכללית של הנאשם בשיחה הייתה מזלזלת ותוקפנית וכי מדובר באדם מניפולטיבי, בעל תפיסה קורבנית והתנהגת חסרת סבלנות. עוד צוין כי בהעדר שיתוף פעולה של הנאשם, לא ניתן היה לבדוק את עולמו המיני, ברם לנוכח קיומן של שתי עבירות דומות, עולה אפשרות בדבר קיומם של סטייה מינית אקסביזיוניסטית ודחפים מיניים מוגברים ולא מווסתים. על רקע האמור, מעריכת המסוכנות העריכה כי רמת המסוכנות המינית של הנאשם בינונית-גבוהה.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה הכתובים לעובדות כתבי האישום וטענה כי במעשיו הנאשם פגע בערכים המוגנים שענינם הגנה על שלום הציבור, על שלוות נפשו, ועל ביטחונו, לבל ייחשף למעשים מיניים בפומבי. עוד הפנתה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, עמדה על הנזק הנפשי שנגרם לקורבן בעבירה של מעשה מגונה בפומבי, וטענה כי עסקין בשני אירועים נפרדים, שהמתחם ההולם כל אחד מהם נע בין 6-12 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה להערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם וביקשה להשית עליו מאסר ברף האמצעי-עליון של כל מתחם, להורות על ריצוי המאסרים במצטבר זה לזה ולהטיל בנוסף מאסר על תנאי ופיצוי לכל מתלוננת.

6. ב"כ הנאשם טען כי בתיק העיקרי מדובר במתלוננות בוגרות, שהמעשה לא הופנה אליהן וכי בתיק הצירוף הנאשם לא היה מודע לגילן של המתלוננות ולא רדף אחריהן כשהן ברחו. עוד טען כי אף אם ייקבעו 2 מתחמים נפרדים, בית משפט ראשי להטיל עונש כולל, ולכן הפרדה כאמור תהא מלאכותית וביקש לקבוע מתחם עונש כולל, שנע בין מאסר על תנאי ובין 8 חודשי מאסר בפועל, בהפנותו לפסיקה כדי לתמוך בקשתו. ב"כ הנאשם עמד על הודאת הנאשם, כמו גם על משך שנות נישואיו (14) ומשך השנים שבהן הוא עובד כמטפס תרנים (16), טען כי מדובר במשפחה קשת יום שהתמודדה עם אח שסובל מפיגור שכלי וכי הוריו של הנאשם נפטרו לאחרונה. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הערכת המסוכנות המשלימה מתייחסת לכתב האישום המקורי בתיק הצירוף ולא לכתב האישום המתוקן, וביקש להסתפק במאסר צופה פני עתיד, לצד פיצוי למתלוננות.

7. הנאשם אמר שעשה טעות, הוא מצטער ורוצה לחזור לחיים נורמטיביים ושקטים.

אירוע אחד או מספר אירועים

8. טרם קביעת מתחם העונש ההולם עלי להכריע תחילה בשאלה האם עסקין באירוע אחד, שבגינו ייקבע מתחם אחד או שמה מדובר באירועים נפרדים, שבגין ייקבעו מתחמים נפרדים. בפסיקה נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, יחשבו כאירוע אחד וכי כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 4748/14 עוזי זליחה נ' מדינת ישראל (30.11.15); דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.16)).

9. בענייננו, מדובר באירועים שהתרחשו בהפרש זמנים, במקומות שונים, כלפי מתלוננים שונים ואיני סבורה כי ניתן לקבוע שקיים ביניהם "קשר הדוק", כהגדרתו בפסיקה. על כן, אני קובעת כי מדובר בשני אירועים שונים, שבגין כל אחד מהם ייקבע מתחם נפרד, הגם שאין זה מן הנמנע שמהמתחמים יהיו זהים. בסופו של יום אגזור על הנאשם עונש כולל אחד בגין מכלול העבירות.

מתחם העונש ההולם

10. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - עבירות מין נועדו להגן על כבוד האדם, על האוטונומיה שלו על גופו, על שלום הגוף והנפש ועל צנעת הפרט (רע"פ 2341/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.18); ע"פ 6072/17 אלעד ורון נ' מדינת ישראל (12.3.18)). לעניין הפגיעה בנפש, אין נפקא מינה אם עסקין במעשה מיני גופני או בחשיפה כפויה לעיני הקורבן.

11. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקת בתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, מגלה כי קשת המעשים המוגנים רחבה מאוד וכוללת רמות שונות של חומרה. בצד אחד של הקשת מצויים מעשים שאינם כוללים מגע פיזי בין מבצע העבירה ובין הקורבן או מעשים שכוללים מגע מעל הבגדים או מגע באיבר גוף שאינו מוצנע ובצד האחר של הקשת מצויים מעשים שכוללים התערטלות, הפשלת בגדים, מגע באיברי גוף מוצנעים או באיברי מין ואף אקטים מיניים מובהקים. בהתאם, מנעד הענישה בעבירות של מעשה מגונה רחב ונע בין עונשים שאינם כוללים רכיב של מאסר בפועל ובין עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח. אביא להלן מספר דוגמאות, קרובות בנסיבותיהן, עד כמה שניתן, לנסיבות התיק דנן, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

ברע"פ 2052/23 פלוני נ' מדינת ישראל (4.4.23) דובר בנאשם שחשף את איבר מינו בציבור, ומשהבחין בעוברת אונס, אונן בעודו מתבונן בה. בית משפט השלום קבע כי המתחם ההולם את האירוע האמור נע בין מאסר על תנאי ובין 9 חודשי מאסר בפועל "שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות" (הנאשם הורשע בעבירה נוספת של איומים שגם בגינה נקבע מתחם שמתחיל במאסר על תנאי) וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל (מאסר על תנאי הופעל במצטבר ובחופף, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 8 חודשי מאסר בפועל (הנאשם נמצא לא מתאים לריצוי עבודות שירות). הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם לאחר שהממונה שב ומצא כי הוא אינו כשיר לבצע עבודות שירות, בית המשפט המחוזי בדחה את הערעור ובר"ע שהנאשם הגיש לבית המשפט העליון באופן עצמאי, נדחתה אף היא.

ברע"פ 2403/19 פלוני נ' מדינת ישראל (7.4.19) דובר בנאשם שישב בתחנת אוטובוס סמוכה לבית ספר במכנסיים קצרים, כאשר אשכיו מחוץ למכנסיים, וזאת בנוכחותם של שני קטינים בני פחות מ-16 שנים. בהמשך, הנאשם והקטינים עלו לאוטובוס והנאשם חשף את אשכיו בפומבי ונגע בהם בנוכחות הקטינים. כאשר ישבה מולו נערה קטינה אחרת, פישק הנאשם את רגליו בפניה וחשף את אשכיו. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל, אולם בסופו של יום מצא להימנע מהרשעת הנאשם. המדינה ערערה על פסק הדין ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע את הנאשם והטיל עליו מאסר מותנה ופיצוי. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה.

בת"פ (חיפה) 8001-12-22 מדינת ישראל נ' חי רובס (ניתן על ידי ביום 19.7.23) דובר בנאשם שישב בספסל אחורי באוטובוס, באופן שאפשר לו קשר עין עם המתלוננת. בהמשך, בעודו מסתכל על המתלוננת, הפשיל הנאשם את מכנסיו, הוציא את איבר מינו, החל לאונן והמשיך במעשיו גם לאחר שהמתלוננת הפנתה את ראשה לעברו. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קבעתי מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל, וגזרתי על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל (ניתן משקל לעבר פלילי בעבירות מין), לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת (מאסר על תנאי בן 7 חודשים הופעל במצטבר, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 11 חודשי מאסר בפועל).

בת"פ (שלום חדרה) 60654-11-21 מדינת ישראל נ' סבן (7.8.22), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שהגיע לתחנת דלק וכשהבחין במתלוננת שתדלקה את רכבה, צעד למקום סמוך אליה, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו והחל לאונן כשהוא מביט במתלוננת. המתלוננת, שחשה שיש במקום אדם נוסף, החלה לצעוד לעבר דלת הנהג ברכבה ואילו הנאשם זז ממקומו. כשבשלב מסוים הצטלבו מבטיהם, הנאשם הרים הנאשם את מכנסיו ותחתוניו, וברח. בית המשפט קבע מתחם שנע ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל (ניתן משקל להערכת מסוכנות מינית גבוהה, לעבר פלילי, ולעובדה שהנאשם ביצע את העבירה כשהוא מצוי בצו פיקוח). בתפ"ע (שלום ת"א-יפו) מדינת ישראל נ' ניסימוב (3.7.22), שאליו הפנה הסנגור, דובר בנאשם שנסע בנסיעה איטית במקביל לקטינה בת פחות מ-14 שטיילה ברחוב עם הכלב שלה, עצר בצמוד למדרכה שעליה הלכה הקטינה ואונן כשאיבר מינו חשוף, כך שהקטינה הבחינה בו. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 6 חודשי מאסר והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל (מאסר על תנאי בן 8 חודשים הופעל במצטבר, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 12 חודשי מאסר בפועל).

עוד ראו ת"פ (שלום חיפה) 4740-02-19 מדינת ישראל נ' וורקו (29.3.23), שבו נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 8 חודשי מאסר בפועל לנאשם שבשתי הזדמנויות שונות חשף את איבר מינו במרפסת ביתו, לעיני שכן; ת"פ (שלום חיפה) 2050-01-18 מדינת ישראל נ' סוויד (25.2.19), שבו נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר לנאשם שחשף את איבר מינו במהלך נסיעה באוטובוס וכשהמתלוננת הבחינה בו, חיך אליה; ואת ת"פ (תל אביב-יפו) 48095-01-13 מדינת ישראל נ' רוסטיסל זץ (30.9.13), שאליו הפנתה המאשימה ושב נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 3 חודשי מאסר בגין אוננות בפני מתלונן בחוף הים ומתחם שנע בין 4-10 חודשי מאסר בגין אוננות בפני מתלוננת קטינות בחוף הים, תוך התעקשות כי הן יבחינו בנאשם.

12. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - נתתי דעתי לתעוזה שהפגין הנאשם, בעשותו את המעשים במרחב הציבורי, תוך כניעה לגחמותיו המיניות. עוד נתתי דעתי למיהות המתלוננות בכל תיק, הגם שלא נטען כי הנאשם היה מודע לגילן של הקטינות בתיק הציבורי. לצד האמור, נתתי דעתי לכך שלא נלווה למעשים שימוש בכח ולכך שלא נוצר מגע פיזי בין הנאשם ובין המתלוננות. במכלול הנסיבות האמורות, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה.

זה המקום להבהיר - איני מצינת את הדברים כדי להקל ראש חלילה במעשה שבו הורשע הנאשם או כדי להמעיט מחומרתו, אלא כדי למלא את חובתי בעת גזירת הדין ושקילת נסיבות ביצוע העבירה - לסווג ולדרג מעשים שונים לפי מידת הרוע והחומרה הגלומים בהם. בית המשפט נתקל לא אחת בתיקים שעניינם מעשים מגונים ושהם המעשים המיוחסים לנאשמים חמורים מאלה שביצע הנאשם וברי כי לדרגת החומרה יש משקל בקביעת מתחם העונש ההולם. 13. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם כל אחד מהתיקים נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, שכוללים פיצוי למתלוננות. השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

14. לזכות הנאשם עומדות הודאתו בשני התיקים, שחסכה את חקירת המתלוננות מעל דוכן העדים ונסיבותיו האישיות, כפי שהן מקבלות ביטוי בהערכת המסוכנות מיום 22.1.24. לחובת הנאשם עומדת התרשמות מעריכת המסוכנות והערכתה כי רמת מסוכנותו המינית בינונית-גבוהה. העובדה כי במהלך ניהול התיקים דן הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא כדין (ראו ת/1), עומדת אף היא לחובתו. סוף דבר

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, ולאחר איזון בין השיקולים לקולה ובין השיקולים לחומרה, הריני גוזרת על הנאשם, בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע, את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שירוצה בעבודות שירות בעיריית נצרת - בבית הקברות המוסלמי, בימים א'-ה', בטווח השעות המתאפשר על פי חוק העונשין.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות בתאריך 12.1.25 בשעה 08:00, ביחידת ברקאי - עבודות שירות, שלוחה צפון, במתחם כלא מגידו (צומת מגידו).

הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללי העבודה, לרבות שימוש באלכוהול במהלך העבודה, עלולה להביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה של מעשה מגונה, על חלופתיה.

ג. פיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל אחת מהמתלוננות.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ב- 4 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 26.1.25, באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר העתק גזר הדין למרכז להערכת מסוכנות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.